

Pál Józsefnek
Palócföld Szerkesztősége
Salgótarján

Drága Jóskám,

tudod: régi rokendrlcsávó vagyok. Tudod azt is, hogy utálom, ha gellert kap a vaker. Mit énekeljek én akkor neked Amerikáról?

Olyaan hazában, amely haza épp most teszi újra gazdaggá régi gazdagait; olyan hazában, amely haza kötelez engem arra, hogy a garázsban álló autóm után többezer forintot fizessek biztosításként, mikor stoppal járok évtizedek óta, mert a benzint sem tudom megvenni; olyan hazában, amely haza nyolc éve nem ad nekem munkahelyet, mit énekeljek Amerikáról?

Ilyen hazában én nem írok verset, nem publikálok útinaplót (Pedig megbeszéltük, hogy közlöd, ha hazajövök.) Ilyen hazában nekem kuss van!

A kussoláson kívül főelfoglaltságom mostanában a fénymásoló népművészet elterjesztése a világban. Merthogy én vagyok a Földkerekség egyetlen fénymásoló népművésze. A kitüntető címet tavaly adományoztam sajátmagamnak.

Az egész úgy kezdődött, hogy elmondtam Birta Ilonának, a KOPI-KER ügyvezető igazgatójának: szeretnék fénymásolat-utಿನaplót csinálni Amerikáról. Emlékszem: Ilona megivott egy nagy pohár meggylevet. Egyszusszra. A szemöldöke visszaszaladt a helyére, elmosolyodott, és ennyit kérdezett: -szerdán itthon lesz? -Itthon. -Mikor szokott ébredni? -Kilencor.

Szerdán kilenc óra öt perckor itt volt a SHARP SF-7750-es fénymásológép. Aztán a diósgyőri és szolnoki papírgyárak adtak papírt, és volt az Új Amerika Diszkó, a Vájt men-bluz, az Egy rakendrolcsávó Amerikában, az Akinek nem blúza ne vegye magára, Ho Apó bluz, a Rudy Papa-blúz, meg ki tudja még milyen címűkiállítás-sorozat.

Újabb terveimről: népművészeti tevékenységemet szeretném kiterjeszteni színes fénymásolatokra is. Ehhez a tevékenységhez nagy szükségem lenne egy CANON CLC-200-as gépre. A közeljövőben szándékozom megkeresni a CONTROLL RT-t, akik itthon forgalmazzák ezt a gépet, ami nem más, mint egy csoda.

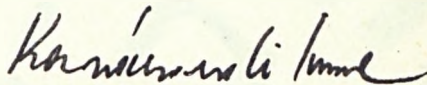
Még annyit, hogy sokszor kérdezik: miért írom fonetikusán a szavakat műveimen? - Nos: olyan országban, ahol azt kapom a pofámba a tele-

vízióból hogy az ÍBÉEM elvette a mittudom én miket, ott én Nyújorkot (stb.) írok. Olyan országban, amely engem hülyének néz, én hülye vagyok.

Ennyit mára az életről.

A régi barátsággal ölel, és köszöni a közlést:

Karácsond, 1991. július

Karácsondi Imrének
Karácsond

Kedves Imrém!

Derült arccal olvastam leveledet. Ezt tanúkkal is bizonyíthatom. "Kiváló rakendrolcsávó" vagy, írod magadról, s ettől helyzetelemzésed sem különbözik. Ám úgy vagy jól, ahogy ... És persze, ugyanezen okokból, ha úgy látod, rosszul ... Vagyis ami biztos: sem politológus, sem szociológus nem vagy. Állampolgári helyzetmegítélésed, Te magad állítod, "rakendrolcsávós". Ebből következik minden más egyéb. Például a hazához való viszonyod kissé tisztázatlan, de szerencsére a világban otthon vagy ... Oly mértékig, hogy globális méretű vállalkozásba kezdhetsz. Ehhez csak gratulálni tudok. Bár arról nem győződhettem meg, Te vagy-e a Földkerekség egyetlen fénymásoló népművésze. Azt azonban sejtem, hogy a népművészek korán kelnek és valahol otthon vannak a világban, s ott nekik egyáltalán nem kell kussolniuk. Mint ahogy Te is lubickolsz ebben a látszatkivetettségben. Hiszen válójában azt élvezed, hogy kötöttségek nélkül, saját menetrended szerint közlekedsz világok között. Kissé olyan vagy, mint imádott fénymásoló-szerkezeteid: átmegegy rajtad egy megtapasztalt világszelet, majd kidobod. Jöhet a következő! Pedig hát bizonyára Te is tudod: az ezredvég tragikus sejtése, hogy a technikai csodák nem teszik csodálni valóvá minden mértéken felül magát az embert is. Munkáidat persze álláspontomtól függetlenül lehozzuk. Hátha a technikához való láncoltságod, valamint leveled tartalma gazdagszik a közlés következtében előállt paradox helyzet miatt.

A régi barátsággal:

